

הבטחת רבינו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למהלין

הארי הדי

פנינים נפלאים מתורתו של

המהרא"ל צינץ

הגאון הביאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק

מכון להוצאה הרשה ומפוזרת
של ספרי מהרא"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

גיליון שפ"ט, חג הסוכות תשפ"ז

אושפיזין

שהגוף, שהוא רגלה של הנשמה, ימוט ויאלץ להתגלגל שוב, אלא מקיימו שוב בארץ.

(קומץ המנחה - פרשת וירא)

יעקב שלימחא

שיתופו של יעקב אבינו בבריאת העולם

זכר רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה (תהלים כה, ו).

בזוהר פרשת שמיי (לה, א) אמרו על פסוק זה, שכאשר ברא הקב"ה את העולם נטל את יצחק ועימו ברא את העולם. אך ראה שאין העולם מתקיים, ועל כן לקח את אברהם והעמיד בו את העולם. ועדיין ראה שהעולם צריך חיוק, נטל את יעקב ושיתפו עם יצחק. והיינו כפי הידוע שיצחק הוא כנגד מידת הדין, אברהם כנגד מידת הרחמים, ויעקב יש בו שיתוף שתי המידות. והיינו שרצה הקב"ה לברוא את העולם במידת הדין אך ראה שאינו מתקיים ועל כן העמידו על מידת הרחמים, ואף במידת הדין עצמה שיתף את מידת הרחמים והיא מידתו של יעקב אבינו מידת התפארת.

והוא שנאמר בפסוק זה, שמבקשים אנו זכר רחמיך ה' ורחם עלינו, שהרי חסדיך מעולם המה - עוד מימי בריאת העולם ביקשת ורצית להעמידו על מידת הרחמים והחסד.

(קומץ המנחה - הספד)

משה רבינו

הטעם שמשה רבינו זכה לקבל את התורה ולא אחר

משה קיבל תורה מסיני (אבות פ"א, מ"א).

משה רבינו, הוא זה שזכה לקבל את התורה ולא אדם אחר זולתו, גם הר סיני זכה שעליו תרד השכינה ותנתן התורה ולא על הר אחר זולתו. וכמסופר שהקב"ה פסל את כל ההרים שרצו שעליהם תנתן התורה, ובחר בהר סיני - הנמוך והשפל מכולם.

כך גם זכה משה הענו מכל האדם אשר על פני האדמה, להיות זה שיקבל את התורה ויתננה לישראל.

כך מתבאר המשנה, משה קיבל תורה, וזכה למדרגת קבלת התורה - מסיני, כלומר שהוא היה זהה לסיני שהיה השפל בכל ההרים, ולכן זכה שתנתן התורה על ידו, כי הוא היה הענו מכל האדם.

אהרן כהן

אהרן הכהן השאיר רושם מעבודת יוה"כ לדורי דורות

והיה זה את לכם לחקת עולם וגו' ויעש כאשר צוה ה' את משה (טו, לד).

כיון שעשה אהרן את העבודה כולה לפי רצון השם, השאיר אחריו רושם וכוח לדורי דורות, שאפילו כשאין בית המקדש קיים יהא יום הכפורים מכפר.

והיה זה את לכם לחקת עולם - עבודת יום הכפורים תהיה לכם לעולם לכפרה, משום "ויעש כאשר צוה ד" - מכיון שעשה אותה אהרן, שהוא שורש כל הכהנים הגדולים, במידה כה רבה של קדושה וטהרה כאשר ציווה ה'.

מלא העומר

אברהם רחמיא

גם אכילתו ושיתו נכללו במצוותיו

ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל (בראשית כד, א).

הנה, כל המעשים שעושה האדם לתכלית המצווה - נחשבים לו. אפילו מעשה שהוא לצורך הגוף נכלל גם הוא במצווה, כגון אכילה ושינה - שאם כוונתו בהם היא לתת כוח בגופו למען עבודת ה', הרי שהכול נכלל בכלל מעשה המצווה...

ובזה מובן מה שכתוב 'ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל'. כי על פי הזהר (חלק א רכא, ב), הימים עצמם שבהם האדם פועל את הטוב - הוא עתיד להתלבש בהם. ומאחר שאי אפשר לאדם מבלי שיעסוק בצרכי הגוף, הרי שאצל הצדיק נכללים גם ימים אלו במדרגת הימים הקדושים...

לכן נאמר 'ואברהם זקן בא בימים' - שבא עם כל הימים במלואם, שכן כולם נצטרפו יחד בקדושה. 'וה' ברך את אברהם בכל' - בא ללמדנו שלא תאמר שמא נכלל בימי הקדושה רק הזמן שבו עסק בעבודת ה', אך לא הזמן שבו עסק בצרכי הגוף, ואם כן נמצא שהיה צריך לגרוע הרבה מן הימים; לכך אמר הכתוב: 'וה' ברך את אברהם בכל' - היינו בכל מעשה ידיו, גם אלו של צרכי הגוף. ואף הימים הראשונים שעברו עליו בטרם שהכיר את בוראו, גם אלו נכללו לבסוף בקדושת הימים שבא להתלבש בהם.

(מלא העומר - ריש פרשת ויחי)

יצחק עקידתא

יצחק אבינו מלמד זכות - "מחצה עלי ומחצה עליך"

אמרו בגמרא (שבת פט, ב) שלעתיד לבוא בא הקב"ה אל אברהם אבינו ואומר לו: 'בניך חטאו', ואברהם משיב לו: 'ימחו על קדושת שמך'. הולך אל יעקב ואומר לו: 'בניך חטאו', ואף הוא משיב לו: 'ימחו על קדושת שמך'. כיוון שכן, הולך הקב"ה אל יצחק, והוא בא בחשבון עם הקב"ה ומפחית ממניין השנים של כל אדם, עד שמגיע לכך שמתוך שבעים שנות חייו של אדם אין להענישו כי אם על שתיים עשרה ומחצה שנים. והוא אומר לקב"ה: "מחצה עלי ומחצה עליך, ואם אינך מסכים - הרי יהא הכול עלי".

והקושיה ידועה ומפורסמת: הכיצד אמרו אברהם ויעקב על זרעם 'ימחו על קדושת שמך'? וכי יעלה על הדעת שאבות העולם יתאכזרו לבניהם? אך יש לפרש שכוונתם הייתה שיבואו לעולם בגלגול נוסף, ובו יתקנו את אשר חטאו.

והנה, במדרש אמרו על הפסוק "אֶשָּׂא עֵינִי אֶל הָהָרִים" - שאלו האבות. והיינו שאמר המפורסר, אֶשָּׂא עֵינִי אֶל הָהָרִים - לעתיד לבוא כאשר הקב"ה בא אל האבות ואומר להם 'בניכם חטאו', הרי מאין יבא עֵינִי - שכן הם אומרים לו 'ימחו על קדושת שמך'. ואין כוונתם חלילה להתאכזר לבניהם, אלא לומר שירדו בגלגול, והיינו: עֵינִי מַעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִי וְאַרְץ - 'שמים' זו הנשמה שממקור עליון חוצבה, ו'ארץ' זהו הגוף. וזהו שנאמר 'עֲשֵׂה שְׁמִי וְאַרְץ' בלשון הווה ולא 'עשה' בלשון עבר - משום שהכוונה שהקב"ה ירכיב עתה את הנשמה בגוף חדש ובגלגול חדש.

אך הקב"ה אינו חפץ בכך ורוצה בישועת עמו, ולכן פונה אל יצחק שמלמד זכות על בניו. והוא שנאמר: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ - שה' אינו נותן

חדש!

ניתן לשמוע בכל שבוע דבר תורה מרבנו המהרא"ל צינץ על פרשת השבוע,

מפי המשפיע הרב הגאון רבי ברוך שוורץ שליט"א 08-8648989 שלוחה 5
מרבני המכון ומו"ץ באוצר הפוסקים

יוסף צדיק

הרמז בפסוק 'ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר' על יוסף הצדיק

ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון. ששה במסורה [הובא באלשיך: א] דין. ב) 'ולקחתם לכם ביום הראשון' (ויקרא כג, מ). ג) 'ולקחתם אגודת אזוב' (שמות יב, כב). ד) 'ולקחתם את ארון ברית ה' (ש"א ו, ח). ה) 'ולקחתם מן החרם' (יהושע ו, יח). ו) 'והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ' (במדבר יג, כ).

ויראה לפרשו, כי ידוע שסיבת מכירת יוסף היתה סיבה לגאולה, כמו שאיתא בזוהר (ח"א קפד, א) שעל ידי שירד יוסף תחילה למצרים היתה להם תקומה, כמו שהביאו בספרים (ראה 'מלא העומר' להלן מו, כ ובהערה שם). והנה גזרה חכמתו יתברך שיהיה כ"ב שנים במצרים, והכל בעתו ובזמנו, שיעקב היה זמנו לירד למצרים בזמן הראוי, ובתחילה הוצרך יעקב להיות בארץ ישראל, וכל זה היה סיבה לגאולה, שהיה יעקב מרכבה לשכינה בארץ ישראל, ויוסף היה במצרים.

והנה אין ספק שיוסף לא הודיע לאביו באשר הוא שם, והוא לפי שהשכיל שעדיין אין זמן ירדת יעקב למצרים, ולזה נתחכם שעדיין לא ירד אביו עד הזמן הראוי, לפי עוצם השגתו של יוסף תוכן הדברים, והכל עשה יפה בעתו. ולזה נתחכם יוסף שלא יודע לאביו עד עת בא דברו וזמן שירד יעקב למצרים, ושלא יקדים שתראה השהיה במצרים שהיתה מקום הזהמא.

ולזה אמרה המסורה, כי 'ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר', הוא יוסף כנודע, שנלקח מאביו, שנקרא (להלן מט, כב) 'בן פורת יוסף', והוא 'פרי צדיק עץ חיים' (משלי יא, ל), והוא מהודר, 'בכור שורו הדר לו' (דברים לג, ז). והשניה 'ולקחתם גם את זה' - 'ולקחתם אגודת אזוב', כי יוסף נתחכם פן יורגש להם שהוא יוסף, ויודיעו לאביו, ועדיין לא הוכשר הזמן שירד יעקב למצרים, כי הוצרך להיות בארץ כנען להכניע הקליפה אשר היה שם, ולהעלות ניצוצי קדושה מארץ כנען. ומובן שכוונת יוסף באשר

שכבר אסר את שמעון, ונתחכם להחזיק לבנימין גם כן, פן ירגישו ויודיעו לאביו, ויתירו לגלות הדבר. אבל באמת צרפו לשכינה עמהם, ואם יהיו עשרה יוכלו להתיר הדבר, כי כל בי עשרה שכינה שריא (סנהדרין לט, א), וזהו: ולקחתם 'אגודת' שהם שלושה (סוכה יג, א), ולא נשאר רק תשעה, אם כן אי אפשר להתיר הדבר. וזהו 'ולקחתם את ארון ברית ה', שצירפו לשכינה, אם כן 'ולקחתם מן החרם', ואי אפשר להתיר בפחות מעשרה. וסיבת שיעקב נשאר בארץ ישראל, הוא כדי להכין ולעשות הכנה שיעלו לארץ ישראל על ידי קדושת יעקב, וזה 'והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ'.

מלא העומר - פרשת אמור

דוד מלך משיחא

ה' בעצמו יקים לנו את סוכת דוד הנופלת

הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת (ברכת המזון)

בגמרא אמרו (ברכות ד, ב) שבפרק תהילה לדוד (תהילים קמה) ישנן כל אותיות הא-ב מלבד האות נ', לפי שבה נרמזת מפלתם של ישראל שנאמר 'נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל'. אך דוד סמך את תקומת ישראל ברוח הקודש באומרו 'סומך ה' לכל הנופלים'. וכך מובא בזוהר (ח"א ג, ב) שלגלויות הראשונות ניתנה קצבה וקץ, אך לא כן לגלות האחרונה אותה יקים הקב"ה בעצמו וכפי שנאמר (עמוס ט, יא) 'ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנפלת'.

וכך מתפרש הפסוק שאנו אומרים בהלל דחה דחיתני לנפל וה' ענני - דחה - כנגד הגלות הראשונה אחרי חורבן בית ראשון, שניתן לה קץ לאחר שבעים שנה. דחיתני לנפול - כנגד הגלות האחרונה שהיא נפילתם של ישראל ביד שונאיהם. אך וה' עזרני - שה' בעצמו יקימנו מגלות זו, כאמור 'סומך ה' לכל הנופלים', בעת שיקים את 'סוכת דוד הנופלת'.

הגדה של פסח - ברכת השייר

פניני ישועות

שנתיים של חיפוש הסתיימו מיד לאחר השותפות עם הצדיק!

להצטרף כשותף קבוע בהוצאת הספרים הקדושים, מתוך אמונה ברורה שזכות התורה תפתח עבורו את השערים הנעולים.

מה שאירע לאחר מכן הוכיח שוב את כוחה הפלאי של הסגולה. חודש אחד בלבד לאחר שהרים את תרומתו והפך לשותף, התרחש הנס. באורח פלא ובהשגחה פרטית מדויקת, הגיעה אליו הצעה

לדירה מצוינת ואיכותית באשדוד, שעלתה על כל ציפיותיו. התברר כי בעל הנכס נאלץ לעזוב את הארץ בדחיפות, ולכן הציע את הדירה למכירה מיידית במחיר מוזל וחסר תקדים. ר' אבנר חתם על החוזה בשמחה עצומה, כשהוא מבין היטב מי כיוון עבורו את העסקה

המושלמת הזו מלמעלה.

"שנתיים שלמות חיפשתי ללא הועיל", הוא מספר בהתרגשות, "אך ברגע שהפכתי לשותף בתורת הצדיק, הישועה הגיעה בתוך חודש ובצורה הטובה ביותר שיכולתי לבקש".

למכור דירה בלא שתחת ידיו חלופה, זהו מצב המעורר חוסר יציבות ודאגה רבה. ר' אבנר פ. מהעיר אשדוד מצא את עצמו בדיוק בסיטואציה המורכבת הזו. לפני כשנתיים הוא מכר את דירתו, ומאז החל במסע ארוך ומייגע בחיפוש אחר דירה חלופית שתמצא חן בעיניו ותתאים לצרכי משפחתו. במשך עשרים וארבעה חודשים

ארוכים הוא בחן אינספור הצעות וסייר בנכסים רבים, אך שום דבר לא התאים. הייאוש החל לחלחל, והתחושה הייתה שממש הגיעו מים עד נפש. חוסר הוודאות והיעדר קורת גג קבועה העיקו מאוד על בני הבית.

מתוך הבנה שהשתדלות טבעית כבר

אינה מספיקה כאן, החליט ר' אבנר לפנות לדרך שלמעלה מן הטבע ולעורר רחמי שמיים. הוא שמע על הבטחתו הנדירה של רבנו המהרא"ל צינץ זי"ע להיות מליץ יושר לכל מי ששותף בהדפסת ספריו. ללא היסוס, הוא יצר קשר עם משרדי המכון והחליט

ניתן להזמין חנם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

ארה"ב: 718-2592395

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום
צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו